

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, declarat de avocatul Vicol Ion în numele inculpatului

Cușnir Igor Vasile, născut la 26 august 1962, originar or. Florești și domiciliat mun. Chișinău, str. V. Lupu, 59/2, ap. 37.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.05.2012 - 10.12.2013;

Instanța de apel: 13.03.- 24.04.2014;

Prima instanță: 21.07.2014 - 28.04.2015;

Instanța de apel: 04.09.- 09.12.2015;

Instanța de recurs: 28.07.2016 - 14.03.2017.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10.12.2013, Cușnir Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, la amendă în mărime de 1500 unități convenționale, în sumă de 30000 lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Zgardan Anatolie, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, inculpatul Cușnir Igor este *învinuit* de faptul, că la 16.01.2008, prin participație simplă cu Cușnir Leonid, aflându-se în Piața Auto Pruncul, urmărind scopul dobândirii ilicite a autocamionului model „MAN TGA”, n/î C MV 824, profitând de faptul că se cunoșteau de aproximativ 10 ani cu Zgardan Anatolie, invocând pretextul achitării costului autocamionului de 55000 euro într-o perioadă de 1 an, prin înșelăciune și abuz de încredere, acționând cu intenție directă, s-au deplasat la Biroul de Înregistrare a autovehiculelor nr. 5, amplasat pe adresa str. Muncești, 121 A, mun. Chișinău, unde au înregistrat autocamionul menționat pe numele lui Cușnir Leonid, fiul lui Igor, însușind astfel bunul dobândit ilicit, iar costul autocamionului nu l-a achitat, cauzându-i părții vătămate Zgardan Anatolie prejudiciu material în proporții deosebit de mari, care la cursul oficial de schimb al BNM constituie 922350 lei.

3. **Procurorul**, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cușnir Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în

penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de antreprenariat pe termen de 5 ani.

3.1. Avocatul Vicol Ion în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal.

3.2. Partea vătămată Zgardan Anatolie, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cușnir Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la pedeapsa prevăzută de sancțiunea normei citate, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la Cușnir Igor în beneficiul părții vătămate suma prejudiciului cauzat de 100000 euro.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.04.2014, au fost admise apelurile, casată sentința și dispusă rejudecarea cauzei de către prima instanță.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în prima instanță din 29.10.2013, ultimul cuvânt a inculpatului a avut loc în lipsa avocatului acestuia și a interpretului (f.d. 72, vol. II), astfel fiind încălcate prevederile art. art. 16 alin. (2), 17, 66 alin. (2) pct. 12), 69, 85, 322 Cod de procedură penală.

La pronunțarea sentinței, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 388 alin. (1), 340 Cod de procedură penală.

La dosar nu sunt date despre pronunțarea sentinței integrale, iar inculpatul, avocatul Vicol Ion și partea vătămată au comunicat, că nu au participat la pronunțarea sentinței din motiv că nu au fost informați.

În procesul-verbal al ședinței de judecată din 10.12.2013 a fost scris „conform art. 384 Cod de procedură penală, completul revine în sala ședințelor judiciare și pronunță dispozitivul sentinței”, însă la materialele cauzei nu există dispozitivul (f.d. 81, vol. II), mai mult, în procesul-verbal al ședinței de judecată în prima instanță, nu este mențiunea despre soluționarea cauzei și despre pronunțarea sentinței motivate.

5. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 28.04.2015, Cușnir Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, în sumă de 20000 lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Zgardan Anatolie, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

6. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, inculpatul Cușnir Igor *este învinuit* în faptul, că la 16.01.2008, prin participație simplă cu Cușnir Leonid, aflându-se în Piața Auto Pruncul, urmărind scopul dobândirii ilicite a autocamionului model „MAN TGA”, n/î C MV 824, profitând de faptul că se cunoșteau de aproximativ 10 ani cu Zgardan Anatolie, invocând pretextul achitării costului autocamionului de 55000 euro într-o perioadă de 1 an, prin înșelăciune și abuz de încredere, acționând cu intenție directă, s-au deplasat la Biroul de Înregistrare a autovehiculelor nr. 5, amplasat pe adresa str. Muncești, 121 A, mun. Chișinău, unde au înregistrat autocamionul menționat pe numele lui Cușnir Leonid, fiul lui Igor,

însușind astfel bunul dobândit ilicit, iar costul autocamionului nu l-a achitat, cauzându-i părții vătămate Zgardan Anatolie prejudiciu material în proporții deosebit de mari, care la cursul oficial de schimb al BNM constituie 922350 lei.

7. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cușnir Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a desfășura activități economice pe termen de 5 ani.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- în ședința de judecată, acuzarea de stat a prezentat probe suficiente că camionul a ieșit din posesia părții vătămate Zgardan Anatolie și a fost transmis lui Cușnir Igor și Cușnir Leonid, fapt acceptat de către prima instanță.

Totodată, faptul transmiterii camionului către inculpat și fiul său Cușnir Leonid mai este dovedit și prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2010, prin această hotărâre, instanța de judecată, în cadrul procesului civil, a decis transmiterea camionului către Zgardan Anatolie, prin posesia lui Cușnir Leonid;

- prima instanță urma să ia în considerație faptul că, transmiterea camionului către Cușnir Igor și Cușnir Leonid nu s-a făcut doar cu scopul folosirii lui Cușnir Igor și Cușnir Leonid de camion, dar a fost translativă de proprietate, întrucât dreptul de proprietate asupra camionului a trecut de la Zgardan Anatolie către firma administrată de Cușnir Leonid și Cușnir Igor și acest fapt este dovedit prin mențiunile efectuate de către Biroul de înmatriculare a transporturilor care se regăsesc în materialele cauzei penale și sunt confirmate prin declarațiile martorului Sîrbu Veaceslav care a efectuat reînmatricularea camionului;

- argumentele primei instanței referitor la faptul că Cușnir Igor nu a avut intenția de a însuși camionul sunt neîntemeiate, deoarece anume fiul său a fost persoana care a dobândit dreptul de a administra camionul, având și dreptul de dispoziție asupra acestuia;

- transmiterea camionului a fost efectuată cu condiția achitării de către Cușnir Igor și Cușnir Leonid a sumei de 55000 euro lui Zgardan Leonid, respectiv, a fost întocmit un contract de vânzare-cumpărare care este translativ de proprietate;

- din materialele cauzei penale rezultă că, camionul a intrat în posesia lui Cușnir Leonid, fiind semnat în acest sens și un act de predare-primire;

- prima instanță urma să țină cont și de faptul că, Cușnir Igor, având intenția de a dobândi ilegal, din start, bunurile părții vătămate, nu a întreprins nimic pentru a întoarce banii, ceea ce demonstrează că inculpatul avea o stare financiară destul de precară și nu avea posibilitatea să-și execute obligația de a transmite banii.

7.1. Avocatul Vicol Ion în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- prima instanță incorect a stabilit starea de fapt, a dat apreciere juridică incorectă probelor administrate, calificând fapta în baza art. 196 alin. (4) Cod penal;

- în cadrul ședinței preliminare, partea apărării a înaintat cerere formulată în baza art. 345 alin. (4) Cod de procedură penală, care cuprinde în sine elemente de recunoaștere a nulității actelor procedurale, încălcarea dreptului la apărare, la interpret, excluderea din listă a probelor.

La această etapă, prima instanță prin încheiere a indicat că, cererea apărării va fi soluționată prin sentință, iar potrivit sentinței, prima instanță nu a reținut, nu a supus analizei argumentele invocate de partea apărării, nu a motivat soluția în raport cu poziția promovată în proces;

- potrivit sentinței, prima instanță nu a probat, or, în materialele cauzei lipsesc probe privitor la prejudiciul material, adică lipsa prejudiciului realizat prin profit, acesta nu a fost confirmat în contextul cerințelor pentru recunoașterea vinovăției inculpatului Cușnir Igor, de cauzare a prejudiciului material în această ordine;

- în susținerile verbale, apărarea a solicitat achitarea lui Cușnir Igor fiind invocate încălcările de procedură, care sunt suficiente pentru adoptarea sentinței de achitare;

- termenul limită de punere sub învinuire a inculpatului a expirat la 3 luni;

- apărarea a solicitat excluderea din cauza penală potrivit art. 94 alin. (8) Cod de procedură penală a raportului de expertiză nr. 2683 din 25.11.2011;

- prin esența stării de fapt examinate, la baza raporturilor între părțile Cușnir Leonid și Zgardan Anatolie au fost stabilite relații de ordin civil, care cad sub incidența soluționării ca rapoorturi exclusive de ordin civil.

7.2. Partea vătămată Zgardan Anatolie, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cușnir Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la pedeapsa prevăzută de sancțiunea normei citate, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la Cușnir Igor în beneficiul părții vătămate suma prejudiciului cauzat de 100000 euro.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- prima instanță nu a dat apreciere corectă și justă probelor acumulate de organul de urmărire penală, recalificându-i acțiunile în baza art. 196 alin. (4) Cod penal;

- reieșind din faptul că, inculpatul nu-și recunoaște vina în însușirea prin înșelăciune și abuz de încredere a bunului părții vătămate, atitudinea neglijentă, iresponsabilă atât față de bunul pe care l-a avut în posesie, cât și față de partea vătămată, căreia nu i-a recuperat prejudiciul material cauzat prin comportamentul ilicit, atitudinea față de ordinea și organele de drept prin eschivarea de la executarea obligațiilor asumate, sancțiunea stabilită de prima instanță este prea blândă în coraport cu infracțiunea săvârșită de Cușnir Igor.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09.12.2015, a fost respins ca nefondat apelul declarant de avocatul Vicol Ion în numele inculpatului și admise apelurile declarante de procuror și de partea vătămată Zgardan Anatolie, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instant prin care Cușnir Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a desfășura activității economice pe termen de 3 ani.

Totodată, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Zgardan Anatolie a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat *in fapt*, că la 16 ianuarie 2008 Cușnir Igor, prin participație simplă cu Cușnir Leonid, aflându-se în Piața Auto Pruncul, urmărind scopul dobândirii ilicite a autocamionului model „MAN TGA”, n/î C MV 824, profitând de faptul că se cunoșteau de aproximativ 10 ani cu Zgardan Anatolie, invocând pretextul achitării costului autocamionului de 55000 euro într-o perioadă de 1 an, prin înșelăciune și abuz de încredere, acționând cu intenție directă, s-au deplasat la Biroul de Înregistrare a autovehiculelor nr. 5 amplasat pe adresa str. Muncești, 121 A, mun. Chișinău, unde au înregistrat autocamionul menționat pe numele lui Cușnir Leonid, fiul său, însușind astfel bunul dobândit ilicit, iar costul autocamionului nu l-a achitat, cauzându-i părții vătămate Zgardan Anatolie o daună materială în proporții deosebit de mari, care la cursul oficial de schimb al BNM constituie 922350 lei.

Astfel, instanța de apel a reținut, că inculpatul Cușnir Igor a realizat latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal și vina ultimului de săvârșirea acesteia, a fost confirmată prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Zgardan Anatolie (f.d. 16-18, vol. III); martorilor Leșenco Serghei (f.d. 19-21, vol. III); Cirimpei Alen (f.d. 22-23, vol. III); Sîrbu Veaceslav (f.d. 24, vol. III); Cușnir Irina (f.d. 29-31, vol. III); Șveț Roman (f.d. 28, vol. III); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 27.04.2011 (f.d. 65, 66, vol. I); ordonanța de ridicare din 13.12.2011 (f.d. 174, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 23.11.2011 (f.d. 178-179, vol. I); raportul de expertiză nr. 2683 din 12.12.2011 (f.d. 184-192, vol. I).

În opinia instanței de apel, prima instanță a comis erori de drept la compartimentul aprecierii circumstanțelor de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Cușnir Igor, precum și încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, mai mult, prima instanță greșit a statuat asupra faptului că procurorul nu a dovedit faptul dobândirii ilicite de către Cușnir Igor a averii prin careva acte de înșelăciune și abuz de încredere a proprietarului Zgardan Anatolie, iar intenția directă a inculpatului de a sustrage camionul, ca caracteristică a laturii subiective a escrocheriei nu a fost dovedită.

Făcând trimitere la prevederile art. art. 99 alin. (1), 157 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel având la bază ordonanța procurorului din 07.11.2011 (f.d. 142, vol. I), a dat o nouă apreciere probelor administrate în speță, inclusiv a enunțat, că:

- prin actul de primire-predare din 15.01.2008 încheiat între Zgardan Anatolie și Cușnir Igor se atestă transmiterea autocamionului model „Man”, n/î C JO 860 și a semiremorcii model „Fruhauf TF34C”, n/î C AF 434 de către reprezentantul SRL „Adirun Com” în persoana lui Zgardan Anatolie reprezentantului locatorului Cușnir Leonid.

Careva obiecții la starea tehnică a obiectelor nu s-au constatat.

Prin același act a fost confirmat, că locatorul primește bunurile mobile pentru perfectarea actelor de vânzare-cumpărare (f.d. 40, vol. I);

- prin ordinul eliberat de SRL „Adirun-Com” în persoana directorului, Zgardan Anatolie s-a dispus ridicarea de la evidență a autocamionului model „Man”, n/î C JO 860 și a remorcii model „Fruehauf TF34C”, n/î C AF 434 (f.d. 41, vol. I);

- prin confirmarea din 28.01.2008 s-a atestat, că mijlocul de transport model „Man”, n/î C MV 824, n/ș WMAH05ZZZ2M345002 se află în reparație în atelierul mecanic SRL „Autoforța” începând cu 28.01.2008 până la 15.02.2008 cu defecțiunea motorului (f.d. 42, vol. I);

- prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19.10.2011 s-a admis recursul declarat de către SRL „Adirun Com”, s-a casat integral decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 24.03.2011 și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2010 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Adirun Com” împotriva lui Cușnir Leonid, SRL „Prolog Trans” și ÎS „CRIS Registru” cu privire la declararea nulă a procurii, contractelor de vânzare-cumpărare, restituirea autocamionului și încasarea venitului ratat (f.d. 119, vol. I);

- prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2010, acțiunea reclamantului SRL „Adirun Com” către Cușnir Leonid, SRL „Prolog Trans” și Biroul de evidență și înregistrare a automobilelor privind declararea nulă a procurii, declararea nulă a contractelor de vânzare-cumpărare, restituirea autocamionului și încasarea venitului ratat s-a admis parțial, fiind declarată nulă procura fără număr și fără dată eliberată de SRL „Adirun Com” pe numele cet. Cușnir Leonid privind împuternicirea acestuia cu dreptul de a oformi documentele pentru realizarea mijlocului de transport, a fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare din 16.01.2008, încheiat în baza procurii fără număr și fără dată de către Cușnir Leonid pe numele lui, a fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a autocamionului model „Man TG 410 A” și remorcii model „Fruehauf TF 34 C1” încheiat între Cușnir Leonid și SRL „Prolog Trans”, a fost obligat SRL „Prolog Trans” să restituie reclamantului SRL „Adirun Com” autocamionul model „Man” și remorca model „Fruehauf TF 34 C1”;

- prin constatarea din hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2010, prima instanță a reținut, „...argumentele pârâților precum că, Cușnir Leonid a cumpărat autocamionul model „Man” în urma înțelegerii verbale cu directorul SRL „Adirun Com”, Zgardan Anatolie și i-a transmis ultimului 30000 euro pentru autocamionul cumpărat nu sunt întemeiate, deoarece nu se confirmă prin probe materiale.

Probele, la care fac referire pârâții: ordinul SRL „Adirun Com” privind scoaterea de la evidență a autocamionului în legătură cu necesitățile de producere, actul de transmitere-primire a autocamionului, cererea semnată de Zgardan Anatolie din 17.09.2009 nu confirmă faptul vânzării de către Zgardan Anatolie a autocamionului vizat lui Cușnir Leonid.

Careva probe concludente, care să confirme faptul vânzării de către SRL „Adirun Com” cet. Cușnir Leonid a autocamionului nominalizat și a remorcii model „Fruehauf TF 34C1” precum și transmiterii banilor pentru bunurile cumpărate, pârâtul Cușnir Leonid în ședința de judecată nu a prezentat.

De asemenea, pârâtul Cușnir Leonid în ședința de judecată nu a prezentat probe, care să confirme faptul că, a fost împuternicit de către SRL „Adirun Com” să realizeze bunurile mobile enunțate supra sie însăși”(f.d. 120-124, vol. I).

- prin actul din 10.10.2005 eliberat de SRL „Cargotatrans” în persoana directorului Maliu Nicolai s-a atestat, că autocamionul model „Man” se transmite cu drept de proprietate lui Zgardan Anatolie (f.d. 129-131, vol. I).

În continuare, instanța de apel a notat, că analizând componentele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal în coraport cu probele administrate la cauza penală, concluzia primei instanțe referitor la faptul că, inculpatul Cușnir Igor, prin intenție indirectă a admis cauzarea prejudiciului material, prin exploatarea în interes personal a averii ce se afla în posesia sa, cu admiterea deteriorării bunului este greșită, or, procurorul a administrat suficiente probe care atestă faptul că, inculpatul Cușnir Igor, prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit ilicit autocamionul model „MAN TGA”, n/î CMV 824, cauzând părții vătămate o daună în proporții deosebit de mari.

Astfel, în confirmarea acestui fapt, instanța de apel a reținut, că autocamionul nominalizat a ieșit din posesia părții vătămate Zgardan Anatolie și a fost transmis lui Cușnir Igor și Cușnir Leonid, fapt atestat și prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2010 prin care instanța de judecată a obligat SRL „Prolig Trans” să restituie reclamantului SRL „Adirun Com” autocamionul vizat, inclusiv și remorca model „Fruehauf TF 34C1”.

În acest sens, instanța de apel făcând referire la declarațiile martorului Sîrbu Veaceslav, precum și la certificatul de înmatriculare nr. 02MTH 868793 prin care se atestă că, deținătorul camionului model „Man” este Cușnir Leonid, a reținut că, transmiterea autocamionului către Cușnir Igor nu a avut drept scop folosirea autocamionului de către acesta și de către fiul său Cușnir Leonid, dar a fost cu efect translativ de proprietate, întrucât dreptul de proprietate asupra autocamionului a trecut de la Zgardan Anatolie către firma administrată de către Cușnir Igor și Cușnir Leonid, SRL „Prolig Trans”.

În contextul celor analizate, instanța de apel a respins argumentele primei instanțe precum că, inculpatul Cușnir Igor nu a avut intenția de a însuși camionul, dat fiind faptul că, în baza materialelor anexate la cauza penală s-a constatat că, fiul său, Cușnir Leonid a dobândit dreptul de a administra camionul, având și dreptul de dispoziție asupra acestuia, mai mult, instanța de apel a reținut, că partea vătămată Zgardan Anatolie a transmis camionul cu condiția achitării de către Cușnir Igor a sumei de 55000 euro, respectiv, inculpatul și-a manifestat intenția de a dobândi dreptul de proprietate asupra camionului.

La fel, instanța de apel a respins argumentele avocatului Vicol Ion precum că, între Cușnir Leonid și Zgardan Anatolie au fost stabilite relații de ordin civil, or, această poziție vine în contradicție cu materialele probatorii administrate la cauza penală. Totodată, instanța de apel a notat că, confuziunea dintre întinderea raporturilor civile și caracterul penal al unei fapte, constă în determinarea intenției inculpatului la săvârșirea infracțiunii de escrocherie și dacă acesta a acționat cu rea-credință față de obligațiile care și le-a asumat.

Or, instanța de apel având în vedere relevanțele din hotărârea CEDO în cauza Perez vs. Franța din 12.02.2004, a constatat că, intenția directă a inculpatului Cușnir Igor de a dobândi ilicit, prin înșelăciune și abuz de încredere bunul părții vătămate, care a avut intenția de a vinde autocamionul la prețul de 55000 euro, după care înregistrând autocamionul pe numele fiului acestuia, Cușnir Leonid, s-a eschivat de a achita costul autocamionului, prin care fapte i-a cauzat părții vătămate Zgardan Antolie o daună materială în proporții deosebit de mari.

Pornind de la doctrina juridică națională, instanța de apel a reținut, că prin intermediul înșelăciunii și a abuzului de încredere Cușnir Igor a exercitat o influență psihică asupra conștiinței și voinței victimei Zgardan Antolie, care ca și cum cedând bunul său mobil făptuitorului, presupune în mod eronat că, ultimul este îndreptățit a le lua. Inculpatul și partea vătămată, fiind cunoscuți de 10 ani, iar Cușnir Igor cunoscând despre faptul că, Zgardan Antolie este proprietar al autocamionului vizat supra și dorește să-l înstrăineze, însă nu i se primește de ceva timp, înșelându-l verbal că este dispus să îl procure, însă banii îi va achita mai târziu, lezând libertatea manifestării de voință a victimei, ultimul transmițând bunul mobil benevol către făptuitor. Acesta a exploatat raportul de încredere care s-a stabilit între el și victimă, or, Cușnir Igor este și cunoscutul tatălui lui Zgardan Antolie și raportul dat s-a creat pe atitudinea de colegialitate între ei.

Inculpatul Cușnir Igor în cadrul ședinței de judecată atât în prima instanță, cât și în instanța de apel nu a probat faptul că și-a executat obligația privind plata prețului autocamionului, că nu a manifestat intenția frauduloasă față de obligațiile asumate în raport cu victima Zgardan Antolie.

Distinct de cele enunțate, instanța de apel a menționat, că nu poate afirma buna-credință a inculpatul Cușnir Igor, deoarece ultimul a recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimei, autocamionul fiind înmatriculat pe numele fiului său, Cușnir Leonid în baza actelor transmise de Zgardan Antolie, mai mult, Cușnir Igor a avut intenția de a însuși camionul, dat fiind faptul că, în baza materialelor anexate la cauza penală s-a constatat că, fiul său, Cușnir Leonid a dobândit dreptul de a administra camionul, având și dreptul de dispoziție asupra acestuia, or, între partea vătămată Zgardan Antolie și Cușnir Igor a avut loc înțelegerea cu privire la faptul că primul urma să oformeze dreptul de proprietate asupra bunului mobil după ce Cușnir Igor va achita suma de 55000 euro, respectiv, inculpatul și-a manifestat intenția de a dobândi dreptul de proprietate asupra camionului.

Totodată, din actele cauzei s-a stabilit, cu certitudine, că Cușnir Igor a manifestat intenția frauduloasă față de Zgardan Antolie, or, aceștia au hotărât să semneze actele referitoare la autocamion pe numele lui Cușnir Igor, după ce ultimul îi va da toți banii, însă după un an și jumătate de folosire a bunului mobil i-a comunicat că, nu are bani și nu se va achita cu el, respectiv această manieră de comportament pe care făptuitorul a manifestat-o după ce i-a fost transmis autocamionul s-a confirmat în cadrul ședinței judiciare prin declarațiile martorilor Leșenco Serghei și Cerempei Alen, care au explicat că Cușnir Igor în rezultatul reînmatriculării dreptului de proprietate asupra autocamionului pe numele fiului său, Cușnir Leonid a obținut venituri, procurându-și un automobil în valoare de 54000 euro și că inițial acesta a

manifestat dorința de a merge la notar pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare, ulterior însă s-a răzgândit, neprezentându-se.

Cu referire la alegațiile avocatului Vicol Ion, care și-a exprimat dezacordul cu încălcările drepturilor procedurale ale inculpatului Cușnir Igor, și anume, dreptul la apărare, dreptul la interpret, excluderea din listă a probelor, instanța de apel a enunțat, că aceste argumente sunt neîntemeiate, dat fiind faptul că, potrivit materialelor cauzei penale se atestă că, ordonanța de punere sub învinuire a fost prezentată inculpatului în limba rusă, iar în procesul-verbal de audiere a inculpatului este prezentă semnătura interpretului.

Cu referire la argumentele apărării precum că, a expirat termenul de punere a persoanei sub învinuire a inculpatului la 3 luni după 10.03.2011, la 10.06.2011, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or, potrivit ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuیت, procesului-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor bănuیتului și procesului-verbal de audiere a bănuیتului, acestea au fost întocmite la 25.03.2011, iar învinuirea a fost înaintată la 24.06.2011, adică până la termenul de trei luni prevăzut la art. 63 Cod procedură penală.

La fel, instanța de apel a respins și argumentele avocatului Vicol Ion precum că, învinuirea înaintată inculpatului Cușnir Igor este una imprevizibilă, deoarece analizând conținutul învinuirii în raport cu prevederile art. 281 alin. (2) Cod procedură penală, se constată că, în ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului Cușnir Igor au fost inserate datele stabilite la art. 281 alin. (2) Cod procedură penală, totodată, avocatul Vicol Ion nu a detaliat care sunt elementele indicate la art. 281 alin. (2) Cod procedură penală și care nu se regăsesc în ordonanța de punere sub învinuire, mai mult, apărarea în cererea de apel a solicitat, achitarea inculpatului pe motivul încălcărilor de procedură, cerință care este nefondată, în speță, nefiind constatate careva încălcări de procedură care ar fi în măsură să afecteze dreptul la un proces echitabil al inculpatului.

Instanța de apel a respins poziția avocatului Vicol Ion cu privire excluderea raportului de expertiză nr. 2683 din 25.11.2011, prin prisma art. 94 alin. (8) Cod procedură penală, în legătură cu faptul că, inculpatul Cușnir Igor, ca parte în proces nu a fost informat de drept de a participa la efectuarea expertizei pentru a stabili prejudiciul, or, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod procedură penală, avocatul Vicol Ion nu a invocat această încălcare în termenul reglementat de norma procesual-penală, iar alegațiile ultimului nu-și găsesc confirmare prin prisma prevederilor art. art. 142-144 Cod de procedură penală.

La compartimentul individualizării pedepsei, instanța de apel a făcut referire la prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

În final, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. art. 219 alin. (1), 221 alin. (1), (2), 225 alin. (1), (2), (3), (4) Cod de procedură penală, constatând faptul că, partea vătămată Zgardan Anatolie solicită încasarea de la Cușnir Igor și Cușnir Leonid a prejudiciului material în sumă de 100000 euro, însă la materialele cauzei nu au fost anexate suficiente acte confirmative care să certifice suma prejudiciului solicitat de partea vătămată, respectiv, în acest sens urmând a fi administrate probe suplimentare, în vederea excluderii tergiversării examinării cauzei penale, a dispus soluționarea chestiunii privind acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Zgardan

Anatolie, prin admiterea acțiunii civile în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

9. Avocatul Vicol Ion în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat motive similare celor din cererea de apel, inclusiv a invocat dezacordul pe marginea încălcării termenului de menținere în calitate de bănuț a lui Cușnir Igor, încălcarea dreptului inculpatului la apărare fiind exprimat prin faptul că în cadrul urmăririi penale nu a beneficiat de serviciile unui interpret, excluderea din lista probelor a raportului de expertiză nr. 2683 din 12.12.2011 (f.d. 184-192, vol. I) ca fiind lovit de nulitate, deoarece inculpatul nu a fost înștiințat pentru a participa la efectuarea acestuia și relațiile între inculpat și partea vătămată sunt de ordin civil.

10. Asupra recursului ordinar declarat de apărare a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia, deoarece circumstanțele cauzei denotă faptul că urmărirea penală și judecarea cauzei în fond s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege, respectiv nu au fost constatate încălcări care ar atrage nulitatea actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept constatată de instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul hotărârii, care cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza soluției contestate, fiind obținute legal, au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, mai mult, motivele invocate în recurs, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate, care confirmă pe deplin legalitatea hotărârii adoptate.

Prin urmare, reieșind din cele stabilite, procurorul a considerat că în prezenta cauză penală nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea adoptată.

11. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii recurate prin prisma cazurilor de casare invocate, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de recurs examinează cauza numai în limitele motivelor de casare prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului, Colegiul penal lărgit, reține că recursul declarat de avocatul Vicol Ion în numele inculpatului urmează a fi admis, din următoarele considerente.

11.1. Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, poate să-l admită și să caseze parțial hotărârea atacată și să dispună rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Altfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv

și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Punctul 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prevede, că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită - temei care își găsește reflectare în decizia contestată.

Potrivit practicii unitare constante a Curții Supreme de Justiție erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În acest context, instanța de recurs menționează, că instanța de apel, casând sentința și adoptând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, a admis eroarea de drept ce ține de încadrarea juridică a faptei inculpatului Cușnir Igor.

În primul rând, cu toate că în descriptivul deciziei instanței de apel a fost motivat corect de către instanță, că acțiunile inculpatului Cușnir Igor se raportează la componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal și nu la cea prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal, precum a fost reținut inițial de către prima instanță, fiind menționat corect, că concluzia primei instanțe referitor la faptul, că inculpatul Cușnir Igor, prin intenție indirectă a admis cauzarea prejudiciului material prin exploatarea în interes material a averii ce se afla în posesia sa, cu admiterea deteriorării bunului este greșită, decizia instanței de apel conține eroare de drept sub aspectul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, or, determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de Cușnir Igor și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, urma să fie efectuată sub aspectul prevederilor art. 27 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal relevă, că soluționând apelurile declarate și dând probelor învinuirii o nouă apreciere, instanța de apel greșit a reținut, că inculpatul Cușnir Igor a realizat latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie care s-a exprimat prin faptul, că Cușnir Igor, profitând de faptul că se cunoștea cu partea vătămată Zgardan Anatolie de aproximativ 10 ani, invocând pretextul achitării costului autocamionului de 55000 euro, într-o perioadă de un an de zile, prin înșelăciune și abuz de încredere, acționând cu intenție directă, s-au deplasat la Biroul de Înregistrare a autovehiculelor nr. 5 amplasat pe adresa str. Muncești, 121 A, mun. Chișinău, unde au înregistrat autocamionul menționat pe numele lui Cușnir Leonid, fiul inculpatului, ***însușind astfel bunul dobândit ilicit, iar costul autocamionului nu l-a achitat.***

Or, probele care au fost puse la baza soluției date, enunțate la **pct. 8.** din prezenta deciziei, inclusiv: *actul de primire-predare din 15.01.2008 (f.d. 40, vol. I); ordinul eliberat de SRL „Adriun Com” în persoana directorului Zgardan Anatolie (f.d. 41, vol. I); confirmarea din 28.01.2008 (f.d. 42, vol. I); decizia Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19.10.2011 (f.d. 119, vol. I); hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2010 (f.d. 120-124, vol. I), incontestabil indică la efectuarea de către inculpat a unor acte ce fac parte din latura obiectivă a infracțiunii începute de escrocherie, și anume la*

începutul acțiunilor sale intenționate îndreptate nemijlocit împotriva relațiilor sociale cu privire la posesie asupra bunului mobil, libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere, atentarea la (autocamionul model „Man”, n/î C MV 824) bunul părții vătămate Zgardan Anatolie, care are existență materială, a fost creat prin munca ultimului, dispune de valoare materială și cost determinat, fiind bun mobil și străin pentru Cușnir Igor.

Însă, acțiunile a căror executare a fost începută în speță, îndreptate nemijlocit la săvârșirea escrocheriei (sustragerea bunului, înșelăciunea și abuzul de încredere), nu și-a produs efectul din cauze independente de voința inculpatului Cușnir Igor, iar la acest segment Colegiul penal expune următoarele considerente.

Potrivit explicațiilor conținute în literatura de specialitate, în funcție de gradul de realizare a tentativei, ea poate apărea în formă întreruptă, neconsumată.

Tentativa întreruptă sau neconsumată este atunci când acțiunea începută este întreruptă și nu mai poate fi continuată pentru a-și produce efectul din cauze independente de voința făptuitorului.

Din, materialele cauzei rezultă cu certitudine, că la 16 ianuarie 2008 Cușnir Igor, prin participație simplă cu Cușnir Leonid, aflându-se în Piața Auto Pruncul, urmărind scopul dobândirii ilicite a autocamionului model „MAN TGA”, n/î C MV 824, profitând de faptul că se cunoșteau de aproximativ 10 ani cu Zgardan Anatolie, invocând pretextul achitării costului autocamionului de 55000 euro într-o perioadă de 1 an, prin înșelăciune și abuz de încredere, acționând cu intenție directă, s-au deplasat la Biroul de Înregistrare a autovehiculelor nr. 5 amplasat pe adresa str. Muncești, 121 A, mun. Chișinău, unde au înregistrat autocamionul menționat pe numele lui Cușnir Leonid, fiul său, însă, din cauze independente de voința inculpatului Cușnir Igor, însușirea bunului dobândit ilicit, nu și-a produs efectul.

Cauza independentă de voința inculpatului Cușnir Igor rezultă din hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2010, menținută prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19.10.2011, potrivit căreia s-a declarat nulă procura fără număr și fără dată eliberată de SRL „Adriun Com” către Cușnir Leonid, privind împuternicirea acestuia cu dreptul de a oformă documentele pentru realizarea mijlocului de transport.

La adoptarea soluției, prima instanță a constatat conform probelor administrate, că autocamionul model „Man TG410A” n/ș WMAH05YYY2M345002 la 22.06.2006 a fost înmatriculat în proprietatea SRL „Adriun Com”, cu sediul în mun. Chișinău, str. Blacani, 3, în baza contractului de vânzare-cumpărare din 15.02.2006.

La 16.01.2008, autocamionul cu n/î C MV 824, a fost reînmatriculat în proprietatea lui Cușnir Leonid, domiciliat mun. Chișinău, str. V. Lupu, 59/2, ap. 37, iar la 21.01.2009 autocamionul a fost înmatriculat în proprietatea SRL „Prolig Trans”, cu sediul mun. Chișinău, str. V. Lupu, 59/2, ap. 37.

Totodată, prima instanță și-a motivat soluția prin faptul, că prin procura fără număr și fără dată eliberată de SRL „Adriun Com” pe numele lui Cușnir Leonid, SRL „Adriun Com” l-a împuternicit pe Cușnir Leonid cu dreptul de a oformă documentele pentru realizarea autocamionului și a remorcii nominalizate supra și nu l-a împuternicit pe acesta cu dreptul de a realiza acest autocamion cu remorcă sie însăși.

Respectiv, analizând probele administrate în speță, se constată, că automobilul care a format obiectul infracțiunii de escrocherie în prezenta cauză, din start era proprietatea părții vătămate Zgardan Anatolie, ulterior fiind înmatriculat pe numele fiului inculpatului, Cușnir Leonid și în final fiind reînmatriculat pe numele SRL „Prolig Trans”, care era administrată de către inculpatul Cușnir Igor.

Deci, Colegiul penal având în vedere hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, citată supra, relevă, că anume prin faptul, că fiul inculpatului Cușnir Leonid și-a depășit atribuțiile acordate lui prin procura eliberată de partea vătămată Zgardan Anatolie, toate actele întocmite de primul în afara limitelor împuternicirilor acordate prin această procură prin hotărârea vizată au fost constatate drept ilegale și ulterior anulate, cu restituirea bunurilor mobile proprietarului SRL „Adriun Com”, deoarece au ieșit din posesia ultimei în mod ilegal, or, latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie nu a fost realizată integral, din motiv că nu a fost însușit obiectul material (autocamionul), în acțiunile inculpatului configurându-se o tentativă de escrocherie.

Relevante în speță, Colegiul penal lărgit găsește și explicațiile conținute în literatura de specialitate, din care rezultă, că ținând cont de parametrii laturii subiective, de faptul că intenția infracțională nu a fost realizată decât în parte, cele săvârșite trebuie calificate în baza art. art. 27, 190 Cod penal, ca tentativă de escrocherie.

Într-adevăr, după cum a fost reținut și în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, partea vătămată Zgardan Anatolie a transmis camionul cu condiția achitării de către Cușnir Igor a sumei de 55000 euro, respectiv inculpatul și-a manifestat intenția de a dobândi dreptul de proprietate asupra camionului, însă argumentarea instanței de apel precum că, *transmiterea autocamionului către Cușnir Igor nu a avut drept scop folosirea de către acesta (inculpat) și de către fiul său de el (de camion), dar a fost cu efect translativ de proprietate, întrucât dreptul de proprietate asupra camionului a trecut de la Zgardan Anatolie către firma administrată de către Cușnir Igor și Cușnir Leonid – SRL „Prolig Trans”, în raport cu probele administrate în speță, este neîntemeiată, având în vedere, că transmiterea camionului propriu-zis **ar fi avut** efect translativ de proprietate, **dacă** procura care a fost citată și în hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2010 (f.d. 120-124, vol. I), ar conține împuternicirile necesare pentru investirea fiului inculpatului Cușnir Igor cu dreptul de a realiza bunul mobil al părții vătămate sie însăși.*

Respectiv, în cazul în care înscrisurile: a) *procura fără număr și fără dată eliberată de SRL „Adriun Com” pe numele lui Cușnir Leonid privind împuternicirile acestuia cu dreptul de a oforma documentele pentru realizarea mijlocului de transport, b) contractul de vânzare-cumpărare din 16.01.2008, încheiat în baza procurii fără număr și fără dată de către fiul inculpatului, Cușnir Leonid și c) contractul de vânzare-cumpărare a autocamionului care a format obiectul material al infracțiunii de escrocherie, nu ar fi fost anulate, conservându-și puterea juridică, atunci probele la care a făcut referire instanța de apel în partea descriptivă a deciziei, și anume: *declarațiile părții vătămate Zgardan Anatolie (f.d. 16-18, vol. III); martorilor Leșenco Serghei (f.d. 19-21, vol. III); Cirimpei Alen (f.d. 22-23, vol. III); Sîrbu Veaceslav (f.d. 24, vol. III); Cușnir Irina (f.d. 29-31, vol. III); Șveț Roman**

(f.d. 28, vol. III); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 27.04.2011 (f.d. 65, 66, vol. I); ordonanța de ridicare din 13.12.2011 (f.d. 174, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 23.11.2011 (f.d. 178-179, vol. I); raportul de expertiză nr. 2683 din 12.12.2011 (f.d. 184-192, vol. I), inclusiv actul de primire-predare din 15.01.2008 încheiat între Zgardan Anatolie și Cușnir Igor (f.d. 40, vol. I); ordinul eliberat de SRL „Adirun Com” în persoana directorului, Zgardan Anatolie (f.d. 41, vol. I); confirmarea din 28.01.2008 (f.d. 42, vol. I); decizia Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19.10.2011 (f.d. 119, vol. I); hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15.12.2010 (f.d. 120-124, vol. I); actul din 10.10.2005 eliberat de SRL „Cargotatrans” în persoana directorului Maliu Nicolai (f.d. 129-131, vol. I) expres ar confirma realizarea de către inculpatul Cușnir Igor a laturii subiective *in integrum* a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, însă, având în vedere efectul nulității actelor vizate supra (*în principal procura fără număr și fără dată*), situația discutată în speță îmbracă o altă formă, sub aspectul tentativei din partea inculpatului Cușnir Igor de escrocherie, or, acțiunile intenționate ale ultimului, îndreptate nemijlocit spre săvârșirea escrocheriei, din cauza nulității actelor descrise supra, adică din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-au produs efectul, generând o infracțiune neconsumată.

11.2. La compartimentul individualizării pedepsei, Colegiul penal lărgit, cu referire la prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, inclusiv cu referire la practica judiciară constantă a Curții Supreme de Justiție pe marginea aplicării pedepsei pentru infracțiunile neconsumate, enunță, că la capitolul aplicării pedepsei pentru infracțiunea neconsumată (art. 27 Cod penal) și luarea în considerare a circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost dusă până la capăt, urmează să fie reținut, că norma aceasta include doar acele împrejurări care nu depind de voința vinovatului. Totodată, se va lua în considerație și atitudinea vinovatului față de aceste circumstanțe, care s-a manifestat în acțiuni privind învingerea lor, capacitatea și pregătirea de a li se opune.

Totodată, la acest segment, urmează să fie reținut caracterul și gradul pericolului social al faptei săvârșite de cel vinovat, gradul realizării intenției infracționale și cauzele din care infracțiunea nu s-a consumat.

Pentru infracțiunea neconsumată se aplică pedepse mai ușoare în baza faptului, că tentativa nu produce consecințe prejudiciabile, este mai puțin dăunătoare decât infracțiunea consumată.

Astfel, ținând cont de motivele enunțate la **pct. 11.1.** al prezentei decizii, de prevederile art. 81 alin (3) Cod penal, și anume, că mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși $\frac{3}{4}$ din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător pentru infracțiunea consumată, precum și de faptul, că inculpatul Cușnir Igor nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, că acestuia i se incriminează o infracțiune deosebit de gravă, iar în privința ultimului careva circumstanțe atenuante/agravante nu au fost stabilite, Colegiul penal lărgit găsește oportun de a aplica inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În virtutea considerentelor expuse, constatând eroarea judiciară prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că recursul ordinar urmează a fi admis, din alte motive, prin aplicarea art. 424 Cod de procedură penală, cu casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

12. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Vicol Ion în numele inculpatului, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Cușnir Igor Vasile*, rejudecă cauza în latura penală și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează:

Cușnir Igor Vasile se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal și i se stabilește pedeapsa 8 (opt) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În rest, hotărârea contestată se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma